

תת"ע 682/10/13 - מדינת ישראל נגד יצחק אלוש

21 ינואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 682-10-13 מדינת ישראל נ' אלוש
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
יצחק אלוש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד קמינסקי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 6.2.13 בשעה 11:00 ברח' שד' בנימינה 38 נתניה, נהג במונית זוטובוס מס' רישוי 8230325 ובעת שרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר והתיק נקבע להוכחות. מטעם התביעה העיד השוטר אשר ערך את הודעת תשלום הקנס ת/1, השוטר חזר על תוכן הדו"ח כולל תשובתו של הנאשם לדו"ח.

הנאשם העיד להגנתו.

לאחר ששמעתי את עדותו של השוטר, עדותו של הנאשם, התרשמתי מהופעתם בפני ועיינתי בת/1, שוכנעתי מעל כל ספק סביר, שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי.

תשובתו הספונטנית של הנאשם לדוח היתה: דיברתי ברמקול, אין לי אוזניה, אני יכול לנהוג ביד אחת ולדבר בשניה, זו הפעם הראשונה שלי על המונית.

הנאשם הודה כי החזיק במכשיר מירס ביד. בענין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ מחוזי תל אביב 70433/03 אברהם אורי נ' פרקליטות מחוז מרכז שם קבע כב' השופט רוזן:

"אינני רואה כל הבדל במכשיר טלפון נייד לבין מכשיר מירס הפועל כטלפון נייד, או מכשיר מירס הפועל בדומה למכשיר קשר. מדובר במכשירים שנועדו לאפשר דו שיח בין אדם. העובדה כי מכשיר אחד מושתת על טכנולוגיה כזו והמחשב השני מושתת על טכנולוגיה אחרת, אינה ממין העניין. כמו ההבדלים בין הטכנולוגיות שונות המפעילות את המכשיר, אינן מעייננו כך אין משמעות לעובדה שמכשיר אחד נקרא טלפון נייד, האחר נקרא מכשיר מירס או שמא ייקרא מכשיר אישי או מכשיר העברה, העצמה, או כל שם אחר. אין באלה כדי לשנות ולהבדיל. השאלה העיקרית היא מהות המכשיר ותכליתו בשאלה שעל מדוכת דיוננו. לא מצאתי כל הבדל מהותי בין מכשיר הטלפון הנייד לבין מכשיר מירס הפועל בדרך מכשיר קשר."

לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים מצאתי לאמץ את קביעתו של כב' השופט רוזן וקובעת כי לצורך העניין יש להתייחס למכשיר מירס כאל מכשיר טלפון כהגדרת התעבורה.

כאמור אין הנאשם חולק כי הוא החזיק במכשיר ועשה שימוש תוך כדי נהיגה.

מקריאת הנסיבות המקרה כפי שרשם השוטר ומעדותו התרשמתי כי השוטר שיקף נאמנה את אשר אירע, הבחין היטב בביצוע העבירה, ומעדיפה את עדותו על עדותו של הנאשם.

אציין כי הנאשם אינו חולק עובדתית על העובדות. טענתו כי הוא החזיק במכשיר שהוא מוחזק כבר אינה הגיונית ואין טעם להחזיק במכשיר שכבר מוחזק. אני קובעת עובדתית כי החזקת המכשיר היתה באופן כפי שתיאר השוטר בדו"ח וחר על כך בעדותו.

נוכח כל הנימוקים הנ"ל מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום ומרשיעה אותו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ד, 21/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 2

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של שימוש בטלפון כאשר הרכב בתנועה.

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט. הנאשם הגיש בקשה להשפט. כפר ונוהלו הוכחות.

ניהול הוכחות אין בו כדי להחמיר עם הנאשם אולם לא ניתן לזקוף לזכותו את הודאתו בעניין זה. אני מפנה לע"פ 7964/11.

מדובר בנאשם שהוציא רשיון בשנת 85 עברו מכביד . צבר לחובתו 33 ה"ק.

העובדה כי מדובר בנהג שמתפרנס מהנהיגה אין בה כדי להתחשב לקולא.

בעניין זה הנני מפנה לרע"פ 8839/05 עמוס ראובן נ' מ"י שם קבע בית המשפט העליון:

"גם אני איני מוצא מקום להוסיף או להקל בעונשו של מבקש בשל נכותו, מאחר ונכותו אינה צר יכה להוות עיקרון לעניין זה על פני נהג אחר שאינו נכה. ודומה , איני רואה גם מקום להקל בעונש בשל היות המבקש נהג מקצועי המתפרנס מנהיגה. דווקא באדם אשר נמצא שעות רבות על הכביש, טמונה סכנה רבה יותר לפגיעה באחרים באם יתרשל ויש מקום להביא גורם זה בחשבון".

עוד אציין כי עברו התעבורתי של הנאשם מכביד מבחינת מהות העבירות. הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, לחובתו גם עבירות מהירות, אי החזקת הגה של רכב מנועי בשתי ידיים, לקולא אציין כי עבירה אחרונה של הנאשם מנוב' 2012.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הנ"ל מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1800 ש"ח או 40 ימי מאסר תמורתו.

(* הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 20.2.14 ובכל 20 בחודש שאחריו. אם תשלום אחד לא ייפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

פסילה על תנאי

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ' שבט תשע"ד, 21/01/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת